

Nhận định

Phân hạng Việt di-tản

Vấn đề đặt ra là trong số hơn 600 ngàn người Việt tị nạn từ năm 1975 đến nay, ai là bạn, ai là Mỹ, ai là Tây v.v... và ai còn là người Việt Nam?

Đứng về phương diện chính trị, bất cứ người V.N. nào đã từ bỏ quê hương, bước lên tàu bay, bước xuống tàu thủy, hoặc lội bộ băng rừng, hoặc vượt biển tìm tự do đều đã làm một hành động chính trị vì đã biểu lộ một thái độ chọn lựa rõ ràng là không chấp nhận chế độ Cộng sản.

Những thực tế cho thấy khối người V.N. tị nạn không phải là một cộng đồng thuần nhất, vì sao? Muốn trả lời câu hỏi này, hãy tìm xem người Việt tị nạn đã bị phân hóa như thế nào.

Hạng thứ nhất gồm những người hoặc vô tình hay cố ý, đã nghe theo lời tuyên-truyền của Việt cộng rồi theo V.C. và hoạt động cho V.C. dưới mọi hành thức, kể cả việc mở tiệm tạp hóa, nhà hàng ăn, kinh tài cho V.C.

Hạng thứ hai là những người mất gốc, chấp nhận nơi đây làm quê hương và không muốn nhắc đến V.N. nữa, mặc dù khi mới qua Mỹ thì gặp ai cũng hỏi thăm tin tức, xin trợ cấp, tìm việc làm, nhưng khi đã an bài rồi thì "sống chết mặc bay"...Thậm chí có kẻ không cho con cái chơi với bạn bè V.N. vì sợ chúng nó nói tiếng Anh pha giọng Việt...kho nghe!

Lại có kẻ ích kỷ, tiếc rẻ từ đồng, đi ăn nhậu thì được mà bỏ ra một đồng mua báo đọc thì viện cớ này cớ khác để từ chối, còn tìm cách chỉ trích, làm như việc Giải phóng Việt Nam là việc riêng của ai chứ không phải của họ. Chính thái độ thờ ơ này đã làm cho chúng ta phải liả bỏ quê hương. Giờ đây, nếu những kẻ ấy từ văn lương tâm "Phải làm gì cho quê hương Việt Nam" thì họ sẽ thấy là phải tìm đến cộng đồng Việt Nam cũng chỉ hướng mà hợp tác chứ đừng đứng ngoài làm khách bàng quang nữa.

Hạng thứ ba là những người tuy mở miệng ra thì cũng ái quốc, ái quân, nhưng vẫn còn mang nặng những binh cũ ngày xưa, binh ý lai, binh chớ thời, binh tránh né vv... chỉ thích sống phè phỡn, viên cỏ trước kia với trên một triệu lính mà còn chưa làm được gì thì nay ...sức mấy ?

Hoặc giả trên 60 năm nay, có nước nào bị Công-sản chiếm mà Cách-Mạng lấy lại được đâu ? Nói như vậy, cũng như trước đây còn ở Việt-Nam, những người tin tưởng ở Mỹ đều cho rằng suốt 200 năm nay, Mỹ có thất trận lần nào đâu ? Vậy mà Mỹ vẫn thua ở VN là vì những yếu tố xưa không-thay-đổi, nay đã bị đổi thay. Công-sản bây giờ cũng đang đi vào con đường đổi thay đó. Vậy thì tại làm sao chịu khuất phục. Thế hệ này chúng ta làm chưa được thì ráng nuôi dưỡng ngọn đuốc phục quốc cho thế hệ mai sau noi theo mà tiếp tục.

Hạng thứ tư là những người vẫn còn giữ tinh thần Việt-Nam với đầy đủ thiện chí, tâm huyết, muốn hoạt động bất cứ gì có lợi cho việc quang phục Tổ Quốc, mặc dù bản công ăn việc làm, thiếu thôn phượng tiện. Trong hạng này, đa số vì hoạn cảnh mà chỉ yểm trợ bằng tinh thần hoặc vật chất nhưng có một số đã dám hy sinh tinh cảm gia đình, hạnh phúc cá nhân để dấn thân vào con đường tranh đấu trực diện với kẻ thù bằng cách trở về Việt Nam kháng chiến hoặc bốn ba nói hải ngoại vận động sự yểm trợ của thế giới tự do và của đồng bào VN bị nạn khắp năm châu.

Đối với hạng người Việt này, xin được danh tât cả sự kính phục và ngưỡng mộ.

Mặc dù việc thành bại còn tùy thuộc nhiều yếu tố phức tạp nhưng có khởi đầu mới có hi vọng có kết thúc. Quốc Gia Việt Nam bất diệt !

TRẦN HỒNG

Lời hay ý đẹp

- No matter how much money a company is making , it always thinks it should be making more.

Addison Steele

- If two wrongs don't make a right, try three.

Richard Nixon